Josep Tarrés, una figura en el record

Girona ha perdut poc abans de la data d'inauguració de la mostra un dels seus fundadors i principals impulsors; home voluntariós com pocs, se'l podia trobar a qualsevol racó de l'exposició disposat a donar un cop de mà

Josep Tarrés davant la porta dels Apòstols de la Catedral de Girona.

Dies abans de l'inici d'aquesta edició de Temps de Flors coneixíem la notícia de la mort de Josep Tarrés, una de les ànimes de la mostra des de feia més de quatre dècades. Tarrés era una figura polifètica però es pot assegurar amb majúscules que si no hagués estat per la seva intervenció la mostra no seria el que és actualment. Qualsevol dia de l'exposició i a quaselvol hora era habitual veure Josep Tarrés recorrent tots els racons dels espais florals ja fos assessorant, ajudant o donant un cop de mà fins i tot a plantar flors.

El Barri Vell, el call i Girona en general eren les passions de Tarrés. Aquest amor i aquesta passió es traslladaven i es visualitzaven en moltes de les seves accions. Josep Tarrés va morir el 19 d'abril passat a l'edat de 91 anys i l'exposició d'aquest any vol ser també un record i un reconeixement especial a la seva trajectòria i vinculació amb Temps de Flors.

Fa uns dies ja recordàvem que al costat de Maria Cobarsí i Miquel Oliva, entre d'altres, Tarrés va fundar l'any 1954 l'Exposició de Flors de Girona amb la qual, al costat de la seva dona, Pia Crozet, no va deixar mai de col·laborar. Sempre va estar al peu del canó ajudant amb tot el que feia falta. Seu també és el mèrit de batejar l'exposició amb el nom de Temps de Flors, un nom que ha traspassat totes les fronteres i que s'ha fet conegut arreu.

A la revista oficial de Temps de Flors 2021 i sota el títol «Adeu a Josep Tarrés», es publica un article on es glosa la vida voluntariosa i la seva implicació en l'exposició. Concretament, se'l recorda amb aquestes paraules: «Tarrés va ser un activista cultural de la ciutat, compromès fins a l'últim moment amb la preservació i la recuperació del patrimoni històric gironí. El seu últim projecte de Temps de Flors, en l'edició del 2019, es va fer justament a Torre Gironella, un dels espais que havia reivindicat patrimonialment durant molts anys». També en la revista es vol tenir un record molt especial per a Maria Assumpció Plana, la senyora Campistol, persona també molt lligada a l'exposició i que va morir en plena pandèmia. Per ells, es vol tenir aquest recordatori tan especial en una edició igualment especial.

La figura de polifacètic se li escau de ple a Tarrés ja que pràcticament la seva vessant cultural va abarcar diverses especialitats. Hi havia, però, un denominador comú, el seu amor i passió per Girona i en especial pel call jueu i el Barri Vell. Arran de la seva mort, des d'aquest diari ja es van recordar alguns dels seus articles i publicacions al Falcó del Cap d'Estopes. Josep Tarrés va publicar el 1963 Cinc poetes de Girona i, bastants anys més tard, el 1994, El llibre del Corpus; i, posteriorment, El poema de Pasqua l'any 2003 i, ja el 2013, El pessebre gòtic de Girona amb els textos que ell mateix havia escrit per al Pessebre Gòtic que es va representar entre el 1967 i el 1971 entre la Torre ?Gironella i el passeig Arqueològic.

El dia de la seva mort l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, recordava Josep Tarrés amb aquestes paraules i feia menció al cartell de l'exposició d'aquest any: «En el cartell de Martina Meotto hi surt l'àngel de la Catedral, una imatge que també ens evocarà la figura de Josep Tarrés. Ell va ser un àngel per a la ciutat, ara és feina de tots protegir i preservar el seu llegat».

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/05/07/josep-tarres-figura-record/1103937.html?utm_source=rss